

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/1860 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 28 ноември 2018 година

за използването на Шенгенската информационна система за целите на връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 79, параграф 2, буква в) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Връщането на граждани на трети държави, които не отговарят или вече не отговарят на условията за влизане, престой или пребиваване в държавите членки, при пълно зачитане на основните права и по-специално на принципа на забрана за връщане (*non-refoulement*), и в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, е съществена част от всеобхватните усилия за справяне с незаконната миграция и увеличаване на дела на върнатите незаконни мигранти.
- (2) Необходимо е да се повиши ефективността на системата на Съюза за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави. Това е от основно значение за поддържането на общественото доверие в политиката на Съюза в областта на миграцията и убежището и за оказване на подкрепа на лицата, които се нуждаят от международна закрила.
- (3) Държавите членки следва да предприемат всички необходими мерки за връщането, по ефективен и пропорционален начин, на незаконно пребиваващи граждани на трети държави в съответствие с разпоредбите на Директива 2008/115/ЕО.
- (4) Регламент (ЕС) 2018/1861 ⁽³⁾ и Регламент (ЕС) 2018/1862 ⁽⁴⁾ на Европейския парламент и на Съвета определят условията за създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система (ШИС).
- (5) Следва да се създаде система за обмен на информация между държавите членки, използващи ШИС съгласно Регламент (ЕС) 2018/1861, относно решенията за връщане, взети по отношение на граждани на трети държави, които пребивават незаконно на територията на държавите членки, и за проследяване на това дали гражданите на трети държави, по отношение на които са взети такива решения, са напуснали територията на държавите членки.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 24 октомври 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 19 ноември 2018 г.

⁽²⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2018/1861 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система (ШИС) в областта на граничните проверки, за изменение на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген и за изменение и отмяна на Регламент (ЕО) № 1987/2006 (вж. страница 14 от настоящия брой на Официален вестник).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за създаването и използването на Шенгенската информационна система (ШИС) в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, за изменение и за отмяна на Решение 2007/533/ПВР на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1986/2006 на Европейския парламент и на Съвета и Решение 2010/261/ЕС на Комисията (вж. страница 56 от настоящия брой на Официален вестник).

- (6) Настоящият регламент не засяга правата и задълженията на гражданите на трети държави, предвидени в Директива 2008/115/ЕО. Въведен в ШИС сигнал за целите на връщането сам по себе си не представлява определяне на статута на гражданина на трета държава на територията на държавите членки, особено в държави членки, различни от въвелата сигнала в ШИС държава членка.
- (7) Сигналите за връщане, въведени в ШИС, и обменът на допълнителна информация във връзка с тези сигнали следва да помогнат на компетентните органи да предприемат необходимите мерки за изпълнение на решенията за връщане. ШИС следва да допринася за установяването на самоличността и обмена на информация между държавите членки относно гражданите на трети държави, по отношение на които е взето решение за връщане, които са се укрили и са задържани в друга държава членка. Тези мерки следва да спомогнат за предотвратяването и възпирането на незаконната миграция и вторичните движения и да подобрят сътрудничеството между органите на държавите членки.
- (8) За да се гарантира ефективността на връщането и да се увеличи добавената стойност на сигналите за връщане, държавите членки следва да въведат в ШИС сигнали във връзка с решенията за връщане, които вземат по отношение на незаконно пребиваващи граждани на трети държави в съответствие с разпоредби, съобразени с Директива 2008/115/ЕО. За тази цел държавите членки следва да въведат сигнал в ШИС и когато решенията за налагане или постановяване на задължение за връщане се издават в ситуациите, описани в член 2, параграф 2 от същата директива, а именно за граждани на трети държави, по отношение на които има отказ за влизане в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, или които са задържани или заловени от компетентните органи във връзка с незаконно преминаване по суша, море или въздух на външната граница на държава членка и които впоследствие не са получили разрешение или право на престой в тази държава членка, както и за граждани на трети държави, на които е наложено връщане като наказателноправна санкция или като последица от наказателноправна санкция съгласно националното право или по отношение на които са образувани процедури за екстрадиция. При определени обстоятелства държавите членки могат да се въздържат от въвеждането на сигнали в ШИС, когато рискът решението за връщане да не бъде изпълнено е малък, а именно по време на задържане или когато решението за връщане се взема на външната граница и се изпълнява незабавно, с цел да се намали административната тежест за тях.
- (9) С настоящия регламент следва да се определят общи правила за въвеждането в ШИС на сигнали за връщане. Сигнали за връщане следва да се въведат в ШИС веднага след като са взети съответните решения за връщане. В сигнала следва да е посочено дали е бил предвиден срок за доброволно напускане на съответния гражданин на трета държава, включително дали този срок е бил удължаван и дали изпълнението на решението е било спряно или извеждането отложено.
- (10) Необходимо е да се определят категориите данни, които могат да се съдържат във въведен в ШИС сигнал относно граждани на трети държави, по отношение на които са взети решения за връщане. Сигналите за връщане следва да съдържат само данните, които са необходими за установяване на самоличността на субектите на данни, за да може компетентните органи да вземат информирани решения, без да се губи време, както и за да се гарантира, когато е необходимо, защитата на тези органи от лица, които например са въоръжени, склонни са към насилие, избягали са или участват в дейност, посочена в членове 3—14 от Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Освен това, за да се улесни установяването на самоличността и с цел разкриване на използването на няколко самоличности, сигналът следва да включва данни за документа за самоличност на съответното лице или копие на този документ, ако е налично.
- (11) Като се има предвид надеждността на установяването на самоличността на лица с пръстови отпечатъци и снимки или лицеви изображения, те следва винаги да се включват в сигналите за връщане. Тъй като такива може да не са налични, например когато дадено решение за връщане е взето задочно, следва да е възможно в тези случаи по изключение да се допуска дерогация от посоченото изискване.
- (12) Обменът на допълнителна информация относно граждани на трети държави, по отношение на които са въведени сигнали за връщане, предоставяна от националните компетентни органи, следва винаги да се осъществява чрез мрежата на националните служби, наричани бюра SIRENE, които служат като звено за контакт, и в съответствие с членове 7 и 8 от Регламент (ЕС) 2018/1861.
- (13) Следва да бъдат установени процедури, позволяващи на държавите членки да проверяват дали задължението за връщане е било изпълнено и да потвърждават на държавата членка, въвела в ШИС сигнала за връщане, напускането на съответния гражданин на трета държава. Тази информация следва да допринася за по-всеобхватно наблюдение във връзка със спазването на решенията за връщане.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през граници (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

- (14) Сигналите за връщане следва да бъдат заличавани веднага щом държавата членка или компетентният орган, който е издал решението за връщане, получи потвърждение, че връщането се е състояло, или ако компетентният орган разполага с достатъчно и убедителна информация, че гражданинът на третата държава е напуснал територията на държавите членки. Ако към решение за връщане има забрана за влизане, в ШИС следва да бъде въведен сигнал за отказ за влизане и пребиваване в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1861. В тези случаи държавите членки следва да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че между момента, в който гражданинът на трета държава напуска Шенгенското пространство, и активирането в ШИС на сигнала за отказ за влизане и пребиваване няма промеждутък от време. Ако от данните в ШИС става ясно, че към решението за връщане има и забрана за влизане, следва да се осигури изпълнението на забраната за влизане.
- (15) ШИС следва да съдържа механизъм за уведомяване на държавите членки за неизпълнението на задължението за връщане от страна на граждани на трети държави в рамките на определен срок за доброволно напускане. Този механизъм следва да подпомогне държавите членки при изпълнението на техните задължения за изпълнение на решения за връщане и задълженията им да наложат забрана за влизане в съответствие с Директива 2008/115/ЕО по отношение на гражданите на трети държави, които не са изпълнили задължение за връщане.
- (16) С настоящия регламент следва да се установят задължителни правила за консултации между държавите членки с цел избягване на противоречиви указания или намиране на решение в такива случаи. Консултациите следва да се провеждат, когато по отношение на гражданите на трети държави, които притежават или са получили валидно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване от държава членка, са въведени сигнали за връщане от друга държава членка, по-специално когато решението за връщане е придружено от забрана за влизане или когато може да възникнат противоречиви си ситуации при влизане на териториите на държавите членки.
- (17) Сигналите следва да бъдат съхранявани в ШИС само за времето, необходимо за постигане на целите, за които са били въведени. Следва да се прилагат съответните разпоредби на Регламент (ЕС) 2018/1861 относно сроковете за преглед. Веднага след изтичането на срока им сигналите за връщане следва да се заличават автоматично в съответствие с процедурата за преглед, посочена в същия регламент.
- (18) Личните данни, получени от държава членка съгласно настоящия регламент, не следва да бъдат предавани или предоставяни на трета държава. Като дерогация от това правило предаването на такива лични данни на трета държава следва да е възможно при спазването на строго определени условия и ако е необходимо в отделни случаи, с цел да се подпомогне установяването на самоличността на гражданин на трета държава за целите на неговото връщане. Предаването на лични данни на трети държави следва да се извършва в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ и да се осъществява със съгласието на въвеждащата държава членка. Следва да се отбележи обаче, че третите държави на връщане често не са подчинени на решенията относно адекватното ниво на защита, приети от Комисията съгласно член 45 от Регламент (ЕС) 2016/679. Освен това значителните усилия на Съюза при сътрудничеството с основните държави на произход на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, които имат задължение за връщане, не успяха да гарантират системното изпълнение от тези трети държави на установеното от международното право задължение да приемат обратно своите граждани. Споразуменията за обратно приемане, които са сключени или са в процес на договаряне от Съюза или държавите членки и които осигуряват подходящи гаранции за предаването на данни на трети държави съгласно член 46 от Регламент (ЕС) 2016/679, обхващат ограничен брой трети държави.

Сключването на нови споразумения продължава да бъде несигурно. При тези обстоятелства и като изключение от изискването за решение относно адекватното ниво на защита или подходящи гаранции, предаването на лични данни на органи на трети държави съгласно настоящия регламент следва да бъде разрешено за целите на прилагането на политиката на връщане на Съюза. Дерогацията, предвидена в член 49 от Регламент (ЕС) 2016/679, следва да може да се прилага при спазване на условията, установени в посочения член. Съгласно член 57 от същия регламент прилагането на регламента, включително по отношение на предаването на лични данни на трети държави съгласно настоящия регламент, следва да бъде предмет на наблюдение от страна на независими надзорни органи.

- (19) Националните органи, отговарящи за връщането, може да се различават значително между държавите членки, както и в рамките на дадена държава членка, в зависимост от причините за незаконното пребиваване. Съдебните органи също могат да вземат решения за връщане, например в резултат на обжалване на отказ за издаване на разрешение или предоставяне на право на престой, или като наказателноправна санкция. Всички национални органи, отговарящи за вземането и изпълнението на решения за връщане в съответствие с Директива 2008/115/ЕО, следва да имат право на достъп до ШИС с цел въвеждане, актуализиране, заличаване и търсене на сигнали за връщане.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

- (20) За целите на установяването на самоличността и връщането на граждани на трети държави, следва да се предостави достъп до сигналите за връщане на националните компетентни органи, посочени в Регламент (ЕС) 2018/1861.
- (21) В Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ се предвижда, че Европол подкрепя и засилва действията на националните компетентни органи и сътрудничество им в борбата с тероризма и тежката престъпност и осигурява анализи и оценки на заплахите. С цел улесняване на Европол при изпълнението на тези задачи, по-специално в рамките на Европейския център за борба с трафика на мигранти, е целесъобразно на Европол да бъде предоставен достъп до категорията сигнали, предвидени в настоящия регламент.
- (22) Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ предвижда за целите на посочения регламент, че приемащата държава членка разрешава на членовете на екипите по член 2, точка 8 от същия регламент, разположени от Европейската агенция за гранична и брегова охрана, да правят справки в базите данни на Съюза, когато това е необходимо за изпълнението на оперативни цели, определени в оперативния план за граничните проверки, наблюдението на границите и връщането. Целта на разполагането на екипите по член 2, точки 8 и 9 от същия регламент, е да се осигури техническа и оперативна подкрепа на отправилите искане държави членки, особено на онези, които са изправени пред непропорционални предизвикателства, свързани с миграцията. За изпълнението на задачите, възложени на екипите по член 2, точки 8 и 9 от посочения регламент, е необходим достъп до сигналите за връщане в ШИС чрез технически интерфейс на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, свързан към централната ШИС.
- (23) Разпоредбите относно отговорностите на държавите членки и на Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие, създадена с Регламент (ЕС) 2018/1726 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ (eu-LISA), както и относно въвеждането и обработването на сигнали, относно условията за достъп и съхранение на сигналите, относно обработването на данни, относно защитата на личните данни, относно отговорността, относно наблюдението и статистиката в Регламент (ЕС) 2018/1861, следва да се прилагат и към данните, съдържащи се и обработвани в ШИС в съответствие с настоящия регламент.
- (24) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно създаването на система за споделяне на информация за решенията за връщане, взети от държавите членки в съответствие с разпоредби, съобразени с Директива 2008/115/ЕО, с цел улесняване на изпълнението им и наблюдение на спазването от страна на незаконно пребиваващите граждани на трети държави на задължението им за връщане, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради неговия обхват и последици могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (25) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (26) Прилагането на настоящия регламент не засяга задълженията, произтичащи от Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., допълнена с Протокола от Ню Йорк от 31 януари 1967 г.
- (27) Държавите членки следва да прилагат настоящия регламент при пълно зачитане на основните права, включително принципа на забрана за връщане (*non-refoulement*), и следва винаги да имат предвид висшите интереси на детето, семейния живот и здравословното състояние или уязвимото положение на засегнатите лица.
- (28) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на постиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета (ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 53).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ L 251, 16.9.2016 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2018/1726 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година относно Агенцията на Европейския съюз за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие (eu-LISA), за изменение на Регламент (ЕО) № 1987/2006 и Решение 2007/533/ПВР на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1077/2011 (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 99).

- (29) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва съгласно Решение 2000/365/ЕО на Съвета ⁽¹⁾; следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (30) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ⁽²⁾; следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (31) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква В от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾.
- (32) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽⁵⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква В от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ⁽⁶⁾.
- (33) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽⁷⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква В от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ⁽⁸⁾.
- (34) По отношение на България и Румъния настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г. и следва да се тълкува във връзка с решения 2010/365/ЕС ⁽⁹⁾ и (ЕС) 2018/934 ⁽¹⁰⁾ на Съвета.
- (35) По отношение на Хърватия настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2011 г. и следва да се тълкува във връзка с Решение (ЕС) 2017/733 на Съвета ⁽¹¹⁾.
- (36) По отношение на Кипър настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.

⁽¹⁾ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

⁽²⁾ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

⁽⁵⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁶⁾ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

⁽⁸⁾ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

⁽⁹⁾ Решение 2010/365/ЕС на Съвета от 29 юни 2010 г. относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген във връзка с Шенгенската информационна система в Република България и в Румъния (ОВ L 166, 1.7.2010 г., стр. 17).

⁽¹⁰⁾ Решение (ЕС) 2018/934 на Съвета от 25 юни 2018 г. относно привеждането в действие на оставащите разпоредби от достиженията на правото от Шенген, свързани с Шенгенската информационна система, в Република България и в Румъния (ОВ L 165, 2.7.2018 г., стр. 37).

⁽¹¹⁾ Решение (ЕС) 2017/733 на Съвета от 25 април 2017 г. относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген във връзка с Шенгенската информационна система в Република Хърватия (ОВ L 108, 26.4.2017 г., стр. 31).

- (37) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на 3 май 2017 г.,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и приложно поле

С настоящия регламент се определят условията и процедурите за въвеждане и обработване на сигнали за граждани на трети държави, по отношение на които са взети решения за връщане от държавите членки, в Шенгенската информационна система (ШИС), създадена с Регламент (ЕС) 2018/1861, както и за обмен на допълнителна информация във връзка с тези сигнали.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „връщане“ означава връщане съгласно определението в член 3, точка 3 от Директива 2008/115/ЕО;
- 2) „гражданин на трета държава“ означава гражданин на трета държава съгласно определението в член 3, точка 1 от Директива 2008/115/ЕО;
- 3) „решение за връщане“ означава административно или съдебно решение или акт, който определя или обявява за незаконен престоя на гражданин на трета държава и налага или постановява задължение за връщане, при спазване на Директива 2008/115/ЕО;
- 4) „сигнал“ означава сигнал съгласно определението в член 3, точка 1 от Регламент (ЕС) 2018/1861;
- 5) „допълнителна информация“ означава допълнителна информация съгласно определението в член 3, точка 2 от Регламент (ЕС) 2018/1861;
- 6) „извеждане“ означава извеждане съгласно определението в член 3, точка 5 от Директива 2008/115/ЕО;
- 7) „доброволно напускане“ означава доброволно напускане съгласно определението в член 3, точка 8 от Директива 2008/115/ЕО;
- 8) „въвеждаща държава членка“ означава въвеждаща държава членка съгласно определението в член 3, точка 10 от Регламент (ЕС) 2018/1861;
- 9) „издаваща държава членка“ означава издаваща държава членка съгласно определението в член 3, точка 11 от Регламент (ЕС) 2018/1861;
- 10) „изпълняваща държава членка“ означава изпълняваща държава членка съгласно определението в член 3, точка 12 от Регламент (ЕС) 2018/1861;
- 11) „лични данни“ означава лични данни съгласно определението в член 4, точка 1 от Регламент (ЕС) 2016/679;
- 12) „ЦС-ШИС“ означава функцията за техническа поддръжка на централната ШИС, посочена в член 4, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2018/1861;
- 13) „разрешение за пребиваване“ означава разрешение за пребиваване съгласно определението в член 2, точка 16 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- 14) „виза за дългосрочно пребиваване“ означава виза за дългосрочно пребиваване съгласно определението в член 18, параграф 1 от Конвенцията от 19 юни 1990 г. за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници ⁽²⁾;
- 15) „потвърдено съвпадение“ означава потвърдено съвпадение съгласно определението в член 3, точка 8 от Регламент (ЕС) 2018/1861;
- 16) „заплаха за общественото здраве“ означава заплаха за общественото здраве съгласно определението в член 2, точка 21 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- 17) „външни граници“ означава външни граници съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2016/399.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

Член 3

Въвеждане на сигнали за връщане в ШИС

1. Държавите членки въвеждат в ШИС сигнали за граждани на трети държави, по отношение на които е взето решение за връщане, с цел да се проверява дали това задължение за връщане е било спазено и да се спомогне за изпълнението на решението за връщане. След вземането на решение за връщане в ШИС без забавяне се въвежда сигнал за връщане.
2. Държавите членки могат да не въвеждат сигнали за връщане, когато решенията за връщане се отнасят за граждани на трети държави, които са задържани до извеждането им. При освобождаване на гражданите на трети държави, без да е било извършено извеждане, в ШИС без забавяне се въвежда сигнал за връщане.
3. Държавите членки могат да не въвеждат сигнали за връщане, когато решението за връщане се взема на външната граница на държава членка и се изпълнява незабавно.
4. Срокът за доброволно напускане, определен в съответствие с член 7 от Директива 2008/115/ЕО, незабавно се отбелязва в сигнала за връщане. Всяко удължаване на този срок без забавяне се отбелязва в сигнала.
5. Спирането или отлагането на изпълнението на решението за връщане, включително в резултат на обжалване, незабавно се отбелязва в сигнала за връщане.

Член 4

Категории данни

1. Сигналите за връщане, въведени в ШИС в съответствие с член 3 от настоящия регламент, съдържат само следните данни:
 - а) фамилни имена;
 - б) собствени имена;
 - в) рождени имена;
 - г) предишни имена и псевдоними;
 - д) място на раждане;
 - е) дата на раждане;
 - ж) пол;
 - з) всяко гражданство, притежавано от лицето;
 - и) дали съответното лице:
 - i) е въоръжено;
 - ii) е склонно към насилие;
 - iii) се е укрило или избягало;
 - iv) е склонно към самоубийство;
 - v) представлява заплаха за общественото здраве; или
 - vi) участва в дейност, посочена в членове 3 – 14 от Директива (ЕС) 2017/541;
 - й) основанието за сигнала;
 - к) органа, въвел сигнала;
 - л) препратка към решението, довело до сигнала;
 - м) действията, които трябва да бъдат предприети в случай на потвърдено съвпадение;
 - н) връзки с други сигнали съгласно член 48 от Регламент (ЕС) 2018/1861;
 - о) дали решението за връщане е взето по отношение на гражданин на трета държава, който представлява заплаха за обществения ред, обществената сигурност или националната сигурност;
 - п) вида престъпление;
 - р) категорията на документите за самоличност на лицето;
 - с) държавата, издала документите за самоличност на лицето;
 - т) номер(а) на документите за самоличност на лицето;
 - у) датата на издаване на документите за самоличност на лицето;
 - ф) снимки и лицеви изображения;
 - х) дактилоскопични данни;

- ц) копие, по възможност цветно, на документите за самоличност;
 - ч) дата на изтичане на срока за доброволно напускане, ако има определен такъв;
 - ш) дали изпълнението на решението за връщане е спряно или е отложено, включително в резултат на обжалване;
 - щ) дали решението за връщане се придружава от забрана за влизане, която представлява основание за сигнал за отказ за влизане и пребиваване съгласно член 24, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2018/1861.
2. Минималният набор от данни, необходим за въвеждане на сигнал в ШИС, са данните, посочени в параграф 1, букви а), е), й), л), м), ч) и щ). Другите данни, посочени в същия параграф, също се въвеждат в ШИС, когато са налични.
3. Дактилоскопичните данни, посочени в параграф 1, буква х), могат да се състоят от:
- а) един до десет плоски пръстови отпечатъка и от един до десет пръстови отпечатъка по обиколката на пръста на съответния гражданин на трета държава;
 - б) до два отпечатъка на дланите за граждани на трети държави, при които снемането на пръстови отпечатъци е невъзможно;
 - в) до два отпечатъка на дланите за граждани на трети държави, на които е наложено връщане като наказателноправна санкция или които са извършили престъпление на територията на държавата членка, взела решението за връщане.

Член 5

Орган, отговарящ за обмена на допълнителна информация

Бюрото SIRENE, посочено съгласно член 7 от Регламент (ЕС) 2018/1861, осигурява обмена на цялата допълнителна информация относно граждани на трети държави, по отношение на които е въведен сигнал за връщане, в съответствие с членове 7 и 8 от посочения регламент;

Член 6

Потвърдени съвпадения, установени на външните граници при излизане. Потвърждение за връщане

1. При установено потвърдено съвпадение по сигнал за връщане по отношение на гражданин на трета държава, който излиза от територията на държавите членки през външните граници на държава членка, изпълняващата държава членка съобщава следната информация на въвеждащата държава членка чрез обмена на допълнителна информация:

- а) че самоличността на гражданина на трета държава е установена;
- б) мястото и времето на проверката;
- в) че гражданинът на трета държава е напуснал територията на държавите членки;
- г) че гражданинът на трета държава е бил изведен, ако случаят е такъв.

Когато гражданин на трета държава, по отношение на когото е въведен сигнал за връщане, излиза от територията на държавите членки през външната граница на въвеждащата държава членка, потвърждението за връщане се изпраща на компетентния орган на тази държава членка в съответствие с националните процедури.

2. Въвеждащата държава членка без забавяне заличава сигнала за връщане след получаване на потвърждението за връщане. Когато е приложимо, без забавяне се въвежда сигнал за отказ за влизане и пребиваване съгласно член 24, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2018/1861.

3. Всяко тримесечие държавите членки предоставят на Агенцията на Европейския съюз за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие (eu-LISA) статистически данни за броя на потвърдените връщания, както и за броя на потвърдените връщания, при които гражданинът на трета държава е бил изведен. eu-LISA обединява тримесечните статистически данни в годишния статистически доклад, посочен в член 16 от настоящия регламент. Статистическите данни не съдържат лични данни.

Член 7

Неизпълнение на решения за връщане

1. При изтичането на посочения в сигнал за връщане срок за доброволно напускане, включително на евентуалните му удължавания, ЦС-ШИС автоматично уведомява въвеждащата държава членка.

2. Без да се засяга процедурата, посочена в член 6, параграф 1 и членове 8 и 12, в случай на установено потвърдено съвпадение по сигнал за връщане изпълняващата държава членка незабавно се свързва с въвеждащата държава членка чрез обмена на допълнителна информация, за да определи какви мерки да бъдат взети.

Член 8

Потвърдени съвпадения, установени на външните граници при влизане

При установено потвърдено съвпадение по сигнал за връщане по отношение на гражданин на трета държава, който влиза на територията на държавите членки през външните граници, се прилага следното:

- а) когато решението за връщане се придружава от забрана за влизане, изпълняващата държава членка незабавно уведомява въвеждащата държава членка за това чрез обмена на допълнителна информация. Въвеждащата държава членка незабавно заличава сигнала за връщане и въвежда сигнал за отказ за влизане и пребиваване съгласно член 24, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2018/1861;
- б) когато решението за връщане не се придружава от забрана за влизане, изпълняващата държава членка незабавно уведомява въвеждащата държава членка чрез обмена на допълнителна информация, за да може въвеждащата държава членка да заличи без забавяне сигнала за връщане.

Решението относно влизането на гражданина на трета държава се взема от изпълняващата държава членка в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/399.

Член 9

Предварителни консултации преди издаване или удължаване на срока на разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване

1. Когато държава членка разглежда въпроса относно издаването или удължаването на срока на разрешение за пребиваване или на виза за дългосрочно пребиваване на гражданин на трета държава, по отношение на когото друга държава членка е въвела сигнал за връщане, придружен от забрана за влизане, заинтересованите държави членки се консултират помежду си чрез обмена на допълнителна информация в съответствие със следните правила:

- а) издаващата държава членка се консултира с въвеждащата държава членка, преди да издаде или да удължи срока на разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване;
- б) въвеждащата държава членка отговаря на искането за провеждане на консултации в срок от 10 календарни дни;
- в) липсата на отговор след изтичането на крайния срок, посочен в буква б), означава, че въвеждащата държава членка не възразява срещу издаването или удължаването на срока на разрешението за пребиваване или визата за дългосрочно пребиваване;
- г) когато взема съответното решение, издаващата държава членка взема предвид основанията за решението на въвеждащата държава членка и отчита, в съответствие с националното право, евентуалните заплахи за обществения ред или обществената сигурност, които може представлява присъствието на гражданина на трета държава на територията на държавите членки;
- д) издаващата държава членка уведомява въвеждащата държава членка за решението си; и
- е) когато издаващата държава членка уведоми въвеждащата държава членка, че възнамерява да вземе или е взела решение да издаде или удължи срока на разрешението за пребиваване или визата за дългосрочно пребиваване, въвеждащата държава членка заличава сигнала за връщане.

Окончателното решение дали да се издаде разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване на гражданин на трета държава се взема от издаващата държава членка.

2. Когато държава членка разглежда въпроса за издаването или удължаването на срока на разрешение за пребиваване или на виза за дългосрочно пребиваване на гражданин на трета държава, по отношение на когото друга държава членка е въвела сигнал за връщане, който не е придружен от забрана за влизане, издаващата държава членка без забавяне уведомява въвеждащата държава членка, че възнамерява да издаде или е издала разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване. Въвеждащата държава членка без забавяне заличава сигнала за връщане.

Член 10

Предварителни консултации преди въвеждане на сигнал за връщане

Когато държава членка е взела решение за връщане в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 2008/115/ЕО и обмисля въвеждането на сигнал за връщане по отношение на гражданин на трета държава, който притежава валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване, издадени от друга държава членка, заинтересованите държави членки се консултират помежду си чрез обмена на допълнителна информация в съответствие със следните правила:

- а) държавата членка, която е взела решението за връщане, информира издаващата държава членка за решението;

- б) информацията, обменена съгласно буква а), включва достатъчно данни за основанията за решението за връщане;
- в) въз основа на информацията, предоставена от държавата членка, която е взела решението за връщане, издаващата държава членка преценява дали са налице основания за отнемане на разрешението за пребиваване или на визата за дългосрочно пребиваване;
- г) когато взема съответното решение, издаващата държава членка взема предвид основанията за решението на държавата членка, която е взела решението за връщане, и отчита, в съответствие с националното право, евентуалните заплахи за обществения ред или обществената сигурност, които може да представлява присъствието на гражданина на трета държава на територията на държавите членки;
- д) в рамките на 14 календарни дни от получаване на искането за провеждане на консултации издаващата държава членка уведомява държавата членка, която е взела решението за връщане, за решението си или — когато не е възможно издаващата държава членка да вземе решение в посочения срок — отправя мотивирано искане за удължаване по изключение на срока за отговор с най-много още 12 календарни дни;
- е) когато издаващата държава членка уведоми държавата членка, взела решението за връщане, че запазва разрешението за пребиваване или визата за дългосрочно пребиваване, държавата членка, взела решението за връщане, не въвежда сигнала за връщане.

Член 11

Последващи консултации след въвеждане на сигнал за връщане

Когато се установи, че държава членка е въвела сигнал за връщане по отношение на гражданин на трета държава, който притежава валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване, издадени от друга държава членка, въвеждащата държава членка може да реши да отмени решението за връщане. В случай на такава отмяна тя незабавно заличава сигнала за връщане. Когато обаче въвеждащата държава членка реши да запази решението за връщане, взето в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 2008/115/ЕО, заинтересованите държави членки се консултират помежду си чрез обмена на допълнителна информация в съответствие със следните правила:

- а) въвеждащата държава членка информира издаващата държава членка за решението за връщане;
- б) информацията, обменена съгласно буква а), включва достатъчно данни за основанията за сигнала за връщане;
- в) въз основа на информацията, предоставена от въвеждащата държава членка, издаващата държава членка преценява дали са налице основания за отнемане на разрешението за пребиваване или на визата за дългосрочно пребиваване;
- г) когато взема своето решение, издаващата държава членка взема предвид основанията за решението на въвеждащата държава членка и отчита, в съответствие с националното право, евентуалните заплахи за обществения ред или за обществената сигурност, които може да представлява присъствието на гражданина на трета държава на територията на държавите членки;
- д) в рамките на 14 календарни дни от получаване на искането за провеждане на консултации издаващата държава членка уведомява въвеждащата държава членка за решението си или — когато не е възможно издаващата държава членка да вземе решение в посочения срок — отправя мотивирано искане за удължаване по изключение на срока за отговор с най-много още 12 календарни дни;
- е) когато издаващата държава членка уведоми въвеждащата държава членка, че запазва разрешението за пребиваване или визата за дългосрочно пребиваване, въвеждащата държава членка незабавно заличава сигнала за връщане.

Член 12

Консултации при установено потвърдено съвпадение по отношение на гражданин на трета държава, който притежава валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване

Когато държава членка установи потвърдено съвпадение по сигнал за връщане, въведен от държава членка по отношение на гражданин на трета държава, който притежава валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване, издадени от друга държава членка, заинтересованите държави членки се консултират помежду си чрез обмена на допълнителна информация в съответствие със следните правила:

- а) изпълняващата държава членка информира въвеждащата държава членка за ситуацията;
- б) въвеждащата държава членка започва процедурата, установена в член 11;
- в) въвеждащата държава членка уведомява изпълняващата държава членка за резултата от консултациите.

Член 13

Статистика за обмена на информация

Всяка година държавите членки предоставят на eu-LISA статистически данни за обмена на информация, проведен в съответствие с членове 8—12, и за случаите, в които не са били спазени сроковете, предвидени в тези членове.

Член 14

Заличаване на сигнали

1. Освен в случаите по членове 6 и 8—12, сигналите за връщане се заличават, когато решението, въз основа на което е въведен сигналът, е оттеглено или отменено от компетентния орган. Сигналите за връщане се заличават и когато съответният гражданин на трета държава може да докаже, че е напуснал територията на държавата членка в изпълнение на съответното решение за връщане.
2. Сигналите по отношение на лице, което е придобило гражданство на държава членка или на която и да е държава, чиито граждани се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, се заличават веднага щом въвеждащата държава членка узнае или бъде уведомена съгласно член 44 от Регламент (ЕС) 2018/1861, че лицето е придобило такова гражданство.

Член 15

Предаване на лични данни на трети държави за целите на връщането

1. Чрез дерогация от член 50 от Регламент (ЕС) 2018/1861, данните, посочени в член 4, параграф 1, букви а), б), в), г), д), е), ж), з), р), с), т), у), ф), х) и ц) от настоящия регламент, и свързаната допълнителна информация могат да бъдат предавани или предоставяни на трета държава със съгласието на въвеждащата държава членка.
2. Предаването на данните на трета държава се извършва в съответствие с приложимите разпоредби на правото на Съюза, и по-специално разпоредбите относно защитата на личните данни, включително глава V от Регламент (ЕС) 2016/679, и когато е приложимо, споразуменията за обратно приемане, както и националното право на държавата членка, която предава данните.
3. Предаването на данни на трета държава се извършва само ако са изпълнени следните условия:
 - а) данните се предават или предоставят само за целите на установяването на самоличността и издаването на документ за самоличност или за пътуване на незаконно пребиваващ гражданин на трета държава с оглед на неговото връщане;
 - б) съответният гражданин на трета държава е бил информиран, че неговите лични данни и допълнителна информация могат да бъдат споделени с органите на трета държава.
4. Предаването на лични данни на трети държави съгласно настоящия член не засяга правата на кандидатите за международна закрила и лицата, ползващи се от такава закрила, по-специално по отношение на принципа на забрана за връщане (*non-refoulement*), както и забраната за разкриване или получаване на информация, предвидена в член 30 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
5. Данните, обработвани в ШИС, и свързаната допълнителна информация, обменяна съгласно настоящия регламент, не се предоставят на трета държава, когато изпълнението на решението за връщане е спряно или отложено, включително в резултат на обжалване, тъй като това връщане би било в нарушение на принципа на забрана за връщане (*non-refoulement*).
6. Прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679, включително по отношение на предаването на лични данни на трети държави съгласно настоящия член, и по-специално използването, пропорционалността и необходимостта от предаване на данни въз основа на член 49, параграф 1, буква г) от същия регламент, подлежи на наблюдение от независимите надзорни органи, посочени в член 51, параграф 1 от същия регламент.

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 60).

Член 16

Статистика

eu-LISA изготвя дневна, месечна и годишна статистика, за всяка държава членка и в обобщен вид, за броя на сигналите за връщане, въведени в ШИС. Статистиката включва данните, посочени в член 4, параграф 1, буква ш), за броя на уведомления, посочени в член 7, параграф 1, и за броя на заличените сигнали за връщане. eu-LISA изготвя статистика за данните, предоставени от държавите членки в съответствие с член 6, параграф 3 и член 13. Статистиките не съдържат лични данни.

Тези статистики се включват в годишния статистически доклад, предвиден в член 60, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2018/1861.

Член 17

Компетентни органи с право на достъп до данните в ШИС

1. Достъп до данните в ШИС и право на търсене в тези данни имат само компетентните национални органи, посочени в член 34, параграфи 1, 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2018/1861.
2. В рамките на своя мандат Европол има право на достъп до данните в ШИС, и на търсене в тях в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) 2018/1861 с цел подкрепа и засилване на действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество за предотвратяване и борба с трафика на мигранти и с подпомагането на незаконната миграция.
3. В рамките на мандата си членовете на екипите по член 2, точки 8 и 9 от Регламент (ЕС) 2016/1624 имат право на достъп до данните, въведени в ШИС, и на търсене в тях съгласно член 36 от Регламент (ЕС) 2018/1861 с цел извършване на гранични проверки, наблюдение на границата и операции по връщане чрез техническия интерфейс, създаден и поддържан от Европейската агенция за гранична и брегова охрана.

Член 18

Оценка

Комисията извършва оценка на прилагането на настоящия регламент в срок от две години, считано от началната дата на прилагането му. Тази оценка включва оценяване на евентуалните полезни взаимодействия между настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2017/2226 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Член 19

Приложимост на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2018/1861

Доколкото не е установено в настоящия регламент, въвеждането, обработването и актуализирането на сигналите, разпоредбите за отговорностите на държавите членки и eu-LISA, условията за достъп и сроковете за преглед на сигналите, обработването на данни, защитата на данни, отговорността, наблюдението и статистиката, предвидени в членове 6—19, член 20, параграфи 3 и 4, членове 21, 23, 32 и 33, член 34, параграф 5 и членове 38—60 от Регламент (ЕС) 2018/1861, се прилагат за данните, въведени и обработвани в ШИС съгласно настоящия регламент.

Член 20

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от датата, определена от Комисията в съответствие с член 66, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1861.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2017/2226 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2017 г. за създаване на Система за влизане/излизане (СВИ) с цел регистриране на данните относно влизането и излизането и данните относно отказа за влизане на граждани на трети страни, преминаващи външните граници на държавите членки, за определяне на условията за достъп до СВИ за целите на правоприлагането и за изменение на Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение и регламенти (ЕО) № 767/2008 и (ЕС) № 1077/2011 (ОВ L 327, 9.12.2017 г., стр. 20).

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 28 ноември 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

K. EDTSTADLER
